

# РЕШЕНИЕ

№ 1155

гр. София, 21.02.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,**  
в публично заседание на 29.01.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Веселина Женаварова**

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **10579** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ срещу Констативен протокол № 03-01-41/30.08.2023г. от проверка и контрол на язовирната стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията, издаден от инспектори в РО НЯСС „Северозападна България“, Офис Враца, на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, в частта му, касаеща предписание „Да се подравни и хоризонтира короната на язовирната стена. Срок: 31.10.2023г.“. (Раздел V, т. 2 от КП № 03-01-41/30.08.2023г.).

С жалбата са въведени възражения за незаконосъобразност на акта поради липса на компетентност на органа, който го е издал, неспазване на установената форма, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила, както и издаването му в противоречие с материалноправни разпоредби - основания за оспорване на индивидуалния административен акт по чл. 146, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 АПК.

Твърди се, че язовир "Мраморчица", находящ се в имот с идентификатор по КККР/номер на имота по КВС: 1689727.29, в землището на [населено място], общ. Враца, е предоставен за управление на Държавно предприятие "Управление и стопанисване на язовири", поради което жалбоподателят упражнява правата и изпълнява задълженията на собственик съгласно чл. 139д от Закона за водите. Сочи се, че с оспорения констативен протокол от проверка и контрол на язовирната стена и

съоръженията към нея и документацията за експлоатацията на гореописания язовир служителите на ДАМТН са дали на основание чл. 190а, ал. 1, т. 3 вр. чл. 190а, ал. 2 от Закона за водите на жалбоподателя, в качеството му на лице, което упражнява правата и задълженията на собственик на язовирната стена и съоръженията към нея, предписания в раздел V, т. 2 от протокола, а именно: „ да се подравни и хоризонтира короната на язовирната стена. Срок: 31.10.2023г.“. Поддържа се, че на председателя на ДАМТН и оправомощените от него лица не са дадени права да дават предписания за извършването на ремонти и други технически дейности за привеждането на язовирната стена и съоръженията към нея в изправно техническо състояние, каквото по своята същност представлява цитираното предписание. Жалбоподателят счита, че на основание чл. 138, ал. 3, т. 5 вр. чл. 138а, ал. 5 от Закона за водите компетентният орган, който има право, респективно законово основание да дава предписания за привеждане в готовност за безопасна експлоатация на язовирите и съоръженията към тях в нормални, екстремни и аварийни условия на работа, в т.ч. за извършването на ремонти и други технически дейности за привеждането на язовирната стена и съоръженията към нея в изправно техническо състояние, са комисиите по чл. 138а, ал. 3 от Закона за водите, които се назначават от областния управител, в чийто състав са включени лица с необходимата квалификация за извършване на дейностите по чл. 138а, ал. 3, т. 1 – 6 ЗВ, вкл. да дават такива предписания. Сочи, че оспореният акт е издаден при липса на фактически и правни основания за това, т.е., не е спазена установената в чл. 59 АПК форма. Развиват се доводи за липсата на изложени мотиви, както и за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, доколкото не е дадена възможност на жалбоподателя да участва в производството.

По изложените в жалбата съображения се иска от съда да отмени оспорения констативен акт и даденото с него предписание. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ се представлява от юриск. В., който поддържа оспорването на акта, а по същество прави искане за неговата отмяна поради незаконосъобразност. Претендира разноски по делото.

Ответниците старши инспектор в Регионален отдел „Северозападна България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор и главен инспектор в Регионален отдел „Северозападна България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ – Офис-Враца към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, редовно уведомени, не се явяват и не се представляват. В представено писмено становище оспорват жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Не се спори, а и се установява от представения договор за дарение № Д-Д-6/13.09.2019 г., че [община] е дарила на държавата, представлявана от областния управител на област Враца, недвижими имоти - публична държавна собственост, сред които и язовир „Мраморчица“, актуван с АПОС № 149/01.03.2000г., находящ се в имот с идентификатор по КККР/номер на имота по КВС: 1689727.29, в землището на [населено място], общ. Враца, обл. Враца, м.,„Гладна врана“, одобрени със Заповед №

РД-18-941/17.04.2018 г. на изпълнителния директор на АГКК, с площ от 207.040 дка, с начин на трайно ползване: язовир. На това основание е съставен акт № 3751 от 16.12.2019 г. за същия имот, с който правата за управление на язовира са предоставени на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“.

В тази връзка жалбоподателят по силата на чл. 139д ЗВ упражнява правата и изпълнява задълженията на собственик на язовирната стена и съоръженията към нея на язовира.

С Констативен протокол № 03-01-75/17.11.2022 г., издаден от инспектори в РО НЯСС „Северозападна България“, Офис Враца, на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ е дадено предписание „Да се подравни и хоризонтира короната на язовирната стена. Срок: 10.04.2023г.“ на язовир "Мраморчица", находящ се в имот с идентификатор по КККР/номер на имота по КВС: 1689727.29, в землището на [населено място], общ. Враца. По делото няма данни към датата на издаване на оспореното в настоящото производство предходното в аналогичен смисъл да е влязло в сила, като на съда е служебно известно, че с Решение №3233/16.05.2023г. по адм.д.№814/2023г. по описа на АССГ, оставено в сила с Решение №880/18.10.2023г. по адм.д.№6062/2023г. на ВАС-Трето отделение, е отхвърлена жалбата на ДП“УСЯ“ срещу предписанията, съдържащи се в констативния протокол от 17.11.2022г.

От преписката се установява и, че е извършена повторна проверка на техническото и експлоатационно състояние на язовир „Мраморчица“, за което е съставен Констативен протокол №03-01-41/30.08.2023г. от инспектори в РО „Северозападна България“ – офис Враца на ГД „НЯСС“ към ДАМТН. С този протокол в раздел V, т. 2 са дадени отново предписания по осъществяване на безопасна техническа експлоатация: „да се подравни и хоризонтира короната на язовирната стена. Срок: 31.10.2023г.“.

В раздел II от оспорвания констативен протокол са изложени следните констатации относно състоянието на язовира към момента на проверката: Констатира се, че към момента на проверката короната на язовира е почистена и проходима, но с коловози и слягания-неизправна. Отражено е в раздел IV, че изцяло не са изпълнени предписанията на ГД НЯСС, дадени с констативен протокол №03-01-75/17.11.2022г. да се подравни и хоризонтира короната на язовирната стена в срок до 10.04.2023г.

Отражено е в протокола, че проверката е извършена в присъствието на ръководител регионално звено – [населено място] към ДПУСЯ, което обстоятелство е удостоверено с подпис на последния.

По делото е представена Заповед № А-776/22.12.2021 г. на председателя на ДАМТН, от която се установява, че същият е оправомощил служителите, съставили Констативен протокол № 03-01-41/30.08.2023 г. – т. 31 и т. 34 от заповедта, за следното: 1. да контролират предписанията на комисиите по чл. 138а, ал. 3 от Закона за водите; 2. да контролират мерките за осигуряване на изправното техническо състояние на язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация; 3. да контролират дейностите по извеждане от експлоатация и/или ликвидация на язовирни стени и съоръжения към тях; 4. да изискват необходимите данни, сведения, обяснения и друга информация; 5. да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях, както и да

определят срок за тяхното изпълнение; б. да съставят актове за установяване на административни нарушения по чл. 200, ал. 1, т. 13а, т. 18, т. 22 и т. 38 – 43 вкл. от Закона за водите.

Като писмени доказателства по делото са представени протокол № 19/12.06.2023г. на назначена със заповед на областния управител междуведомствена комисия, по който отново е дадено предписание да се подравни и хоризонтира короната на язовирната стена в срок до 31.10.2023г.; и протокол № 15-ТП-02 от 15.03.2023 г. за извършени технически прегледи на язовира.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, срещу административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, от надлежна страна - адресат на оспорваното предписание и при наличие на правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146 вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери издаден ли е актът от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Актът е постановен от компетентен орган по смисъла на чл. 190а, ал. 1, т. 3, вр. чл. 190, ал. 4 от ЗВ - длъжностни лица в РО „Северозападна България“ – офис Враца на ГД „НЯСС“ към ДАМТН, които видно от т. 31 и т. 34 от Заповед № А-776/22.12.2021 г. на председателя на ДАМТН са оправомощени да дават задължителни предписания по спазване и прилагане на приложимата нормативна уредба.

Според чл. 190а, ал. 1, т. 3 от Закона за водите (ЗВ) председателят на ДАМТН или оправомощените от него длъжностни лица по чл. 190, ал. 4 имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата по чл. 141, ал. 2, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Аналогична е разпоредбата на чл. 117, т. 3 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата), според която при изпълнението на правомощията по чл. 116 контролните органи от ДАМТН имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях съобразно правомощията си по Закона за водите и тази наредба, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Съгласно чл. 10, ал. 4 ЗВ политиката, свързана с контрола върху техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях, се осъществява от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Съобразно чл. 140, ал. 2, т. 1 ЗВ председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица осъществяват контрол за изпълнение на дейностите по чл. 138, ал. 4, т. 8 ЗВ, а именно изпълнение на мерки за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация.

Горното налага извод, че за председателя на ДАМТН и за оправомощени от него длъжностни лица са налице законодателно уредени правомощия в чл. 140, ал. 2, т. 1 вр. чл. 138, ал. 4, т. 8 ЗВ, касаещи извършване на контрол по техническото

състояние на язовирните стени, а според чл. 190а, ал. 1, т. 3 ЗВ могат да се дават предписания по повод осъществяване на тези правомощия. Именно в съответствие с контролните им правомощия са дадени обжалваните предписания, насочени за осигуряване изправното техническо състояние на язовирната стена – да се подравни и хоризонтира короната на язовирната стена. В тази връзка не се констатира порок на предписанието по чл. 146, ал. 1 АПК, поради което са неоснователни възраженията за липсата на компетентност на органа, издал акта.

Оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване, а именно констатирани коловози и слягания по короната на язовира, водещи до неизправност на язовирната стена. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес. В тази връзка не се установява порок във формата по смисъла на чл. 146, т. 2 АПК, който да обуславя отмяна на акта.

Не може да се сподели становището на жалбоподателя, че с оспорваните предписания не ставало ясно какви са съображенията на контролните органи да задължат ДПУСЯ да извърши действията, предмет на същите, отразени в раздел V, т. 2 на констативния протокол с № 03-01-41/30.08.2023 г., тъй като в него по ясен и недвусмислен начин е описано състоянието на язовира.

Съдът обаче намира, че при издаването на оспореното предписание е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила – чл.27, ал.2, т.2 АПК, доколкото към момента на издаването му, от инспектори при Регионален отдел „Северозападна България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ – Офис-Враца към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор е било постановено аналогично предписание /с различен срок за доброволно изпълнение/, което е било във фазата на съдебно обжалване. Не се твърдят настъпили нови релевантни обстоятелства между издаването на двете предписания. Ако целта на административния орган е била да се пристъпи към принудителното изпълнение на предписанието, той е могъл да поиска допускане на предварителното му изпълнение по реда на чл.167 АПК; съответно - да пристъпи към принудително изпълнение след влизането му в сила на 18.10.2023г. Но само по себе си, издаването на поредни предписания с аналогично съдържание не води до постигане на законовата цел да се осигури безопасната и сигурна експлоатация на язовира.

По горните съображения съдът приема, че жалбата е основателна, поради което на основание чл. 172, ал. 2, пред. второ АПК ще следва да отмени оспорения административен акт.

По изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ даденото предписание на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ с Констативен протокол № 03-01-41/30.08.2023г. от проверка и контрол на язовирната стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията, издаден от инспектори в РО НЯСС „Северозападна България“, Офис

Враца, на Главна дирекция „ Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор „Да се подравни и хоризонтира короната на язовирната стена. Срок: 31.10.2023г.“.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: